

JOHANNESBRIEF



IN DIT NUMMER O.A

'Laten verrassen' door Hannah Westerink	1
Wake voor vluchtelingen	10
Laatste activiteit Elise met Supertwien	12
Interview Arriën Kruyt	14

KERKDIENTEN

6 juli - Hannah Westerink
13 juli - Arend van Baarsen
20 juli - Hannah Westerink
27 juli - Hannah Westerink
3 augustus - Monique van Zoest
10 augustus - Hannah Westerink
17 augustus - Etje Verhagen-Krikke
24 augustus - Paul van der Harst
31 augustus - Wytske Dijkstra
7 september - ds. J van Aller



TER OVERWEGING

LATEN VERRASSEN

Naast dat ik hardloop, fiets ik ook graag hard.

Deels uit voorkeur, deels om op tijd te komen en deels omdat het doel de bestemming is (nee, niet de reis). Absoluut niet 'mindful'. Ik fiets op m'n doel (afspraak) af en kijk nauwelijks om me heen. Vanaf jongs af aan gebeurt het me dan ook regelmatig dat ik langs bekenden fiets, maar het niet registreer.

Nu woon ik nog maar net in Amersfoort en is het best wat waard om ook eens wat langzamer te lopen en te fietsen. Om tijd te nemen en aandachtig te zijn, zodat ik me kan laten verrassen door de stad, de buurt en de mensen die ik tegenkom. Want eigenlijk is dat juist het leuke aan een nieuwe (werk)plek; de dingen zijn nog niet vanzelfsprekend en de mogelijkheid tot verrassen dus groter. Maar dat vraagt wel om de tijd te nemen om zomaar wat te struinen en intussen ogen, oren en hart open te houden.

En ik gok zomaar dat het wel herkenbaar is. Wat is het laatste waar jij echt door verrast of verwonderd was?

Een tijdje terug las ik iets van Heschel (een Pools-Amerikaanse rabbi) die hier het volgende over zei: *"Verwondering gaat aan het denken vooraf en overstijgt het, zoals een kind zich over alles kan"*

verwonderen. De mensheid zal niet omkomen door een tekort aan informatie, maar alleen door een tekort aan waardering. Uiteindelijk heeft wezenlijke verbazing, verwondering, een groter bereik dan elke andere menselijke houding."

Los of je het volledig met hem eens bent, zit er wel iets in. Het vraagt om de tijd te nemen en het vraagt om een open houding voor wie en wat er op je pad komt. Tijdens mijn intredeviering noemde ik het nog ergens; dat ik hoop dat we elkaar de komende tijd mogen verrassen en blijven verrassen. Die viering was daar in ieder geval een goed begin van! Ik was enorm verrast door de aanwezigheid van zoveel mensen, door de voorbereiding waar duidelijk tijd en liefde in zat en door alle leuke gesprekjes na afloop.

Ik zie ernaar uit om me blijvend te laten verrassen! En om mezelf wat te helpen, schrijf ik komend jaar elke maand over de verrassingen die ik tegenkom.

En mocht ik je onderweg voorbijvliegen, herinner me hier dan even aan ;)

Hannah Westerink

*Hier kun je best zijn zonder dat te weten (een heel
ontspannen leegte ter hoogte van je hoofd)
al raak je straks weer vastgekleefd aan uitgedachte lijnen
richting huis en haard, aan welk perron, waarom
die stad, hoe laat de nachtbus gaat
en ik wil niets beweren, vooral geen richting wijzen,
geen humeurigheid of haast afleren, maar
ik maak graag van verwarring gebruik
om dit moment in gedachten te houden:
kijk eens rond. Weet u waar u bent?
Tussen zoveel mensen die zoveel dingen
maken, willen, hopen, moeten?
Ik geloof dat we langer kunnen duren.
Ik geloof dat we vaker
met een glimlach
zullen groeten.*

Gaandeweg - Ester Naomi Perquin

DIACONIE

COLLECTEDOEL JULI 2025

Voor deze maand heeft de Diaconie als collectedoel de **Stichting Kinderen in Nood** gekozen. De Stichting stelt zichzelf voor:

De Stichting Kinderen in Nood is in 1990 in Bussum opgericht door een aantal gedreven vrijwilligers. De aanleiding was de Roemeense revolutie die in 1989 het einde betekende van dictator Nicolae Ceaușescu. Na de regimewisseling bereikten beelden van vreselijke situaties in Roemeense wees- en kindertehuizen de rest van de wereld. Hulp en adoptie kwam

massaal op gang. Deze feiten zijn de reden geweest de **Stichting Kinderen in Nood** op te richten. In oktober 1990 vond het eerste transport met hulpgoederen plaats naar een weeshuis in Roemenië.



De afgelopen dertig jaar zijn er honderden transporten naar Roemenië, Hongarije, Servië en Oekraïne georganiseerd. Daarnaast zijn er de afgelopen 32 jaar investeringen gedaan in kleinschalige medische voorzieningen op het Oost-Europese platteland en geïnvesteerd in (sanitaire) voorzieningen in kindertehuizen en instellingen voor geestelijke en lichamelijke gehandicapten in Roemenië, Hongarije en Oekraïne.



Sinds de invasie van Poetin in Oekraïne op 24 februari 2022 heeft onze hulp zich vooral gericht op hulp aan kinderen en gezinnen in Oekraïne en Oekraïense vluchtelingen in Roemenië. We hebben sinds februari 2022 circa 104 hulptransporten naar Oekraïne en Roemenië verzorgd met medische hulpgoederen, schoenen, hygiënische producten, voedsel, zaden, winter- en kinderkleding, ziekenhuisbedden, matrassen, fietsen, huishoudelijke apparatuur, generatoren, etc. Onze vrijwilligers zorgen dat de goederen schoon, heel, veilig zijn en functioneren. Omdat het in veel gevallen gaat om tweedehands of afgeschreven goederen, dragen wij ook bij aan het tegen gaan van verspilling.

Sinds 2024 rijden onze hulptransporten dankzij onze partner Drivers for Hope (www.driversforhope.nl) tot diep in Oekraïne. Inmiddels hebben we in maart 2025 al weer vier hulptransporten naar Oekraïne en Roemenië verzonden. In maart en april staan de volgende transporten gepland en organiseren we donatie-acties voor Pasen, waarmee we voedsel en lekkers inkopen voor Oekraïense en Roemeense kinderen. Daarnaast organiseren we samen met Oleg Lysenko van Music for Ukraine

(www.musicforukraine.com) benefiet concerten. Met de opbrengsten worden ambulances ingekocht die door vrijwilligers naar ziekenhuizen in Oekraïne worden gereden. Daarmee redden we levens van gewonde kinderen en burgers. Ook in 2025 zullen wij met volharding doorgaan met het organiseren van hulp voor de mensen die dit het hardst nodig hebben. De dankbaarheid die we ontvangen van Oekraïense vaders, moeders, kinderen en professionals is nauwelijks in woorden uit te drukken.

Geef uw bijdrage op bankrekeningnummer NL11 INGB 0000 1314 51 tnv Diaconie DoReJogemeente, ovv Kinderen in Nood.

COLLECTEDOEL AUGUSTUS 2025

In augustus wordt gecollecteerd voor Naomi, Oecumenische werkplaats voor vluchtelingen in Thessaloniki. Als Johanneskerk hebben we een bijzondere band met dit project. Ds. Alke Liebich werkte er een aantal maanden, Arriën Kruyt heeft er contacten, en nu is Einar Folmer er. Hij schreef begin juni onderstaande tekst:

Naomi

Naomi is in 2016 opgericht door een aantal leden van de Duitse Evangelische Gemeente in Thessaloniki. Naomi heeft activiteiten in de stad zelf, waaronder een naaiatelier waar vluchtelingen worden opgeleid en vervolgens kunnen werken. De producten worden verkocht in hun eigen fysieke winkel en online op <https://shop.naomi.gr> om de kosten van het atelier op te vangen. Daarnaast is Naomi verantwoordelijk voor Casa Base, ten noorden van Thessaloniki, gelegen naast één van de grote vluchtelingenkampen.

Casa Base

In Casa Base is er ruimte voor vrouwen en meisjes om te relaxen, andere talen te leren, te bakken en te koken, creatief bezig te zijn of deel te nemen aan andere activiteiten. Daarnaast heeft Casa Base ook een groot magazijn waar asielzoekers kleding, schoenen, huisraad en hygiënische producten kunnen ophalen. In Casa Base werkt één werknemer van Naomi als coördinator, al het andere werk wordt gedaan door vrijwilligers. Veel van deze

vrijwilligers komen hier een paar maanden, zoals ik, maar er zijn ook een paar vaste vrijwilligers die hier wonen en al jaren één of meer dagen in de week vaste activiteiten doen.



Mijn taak hier is om het magazijn beter te organiseren zodat het met minder werk bijgehouden kan worden. Ik maak rekken met kledingrails, zodat alle kleding kan hangen en niet na iedere winkeldag opnieuw gevouwen en gesorteerd hoeft te worden. Als ik wegga zijn er ook magazijnstellingen waar de dozen met de kledingvoorraad gesorteerd en gelabeld zijn terug te vinden en is alle gereedschap weer compleet, werkend en vindbaar.

Wat mij hier brengt

Na 18 jaar werken als gemeentebestuurder wil ik dat onderbreken met een paar maanden sabbatical, iets anders en hopelijk wat nuttigs doen. Via andere Remonstranten kom ik in contact met Naomi, een vluchtelingenorganisatie in Thessaloniki. Naomi wil graag dat ik kom. Er wordt veel gedaan met vrij weinig mensen en alle hulp is welkom.

Vluchtelingen in Griekenland

Griekenland, Italië en Spanje zijn de landen die in Europa de lasten dragen van de grote stroom vluchtelingen uit andere continenten. Europese landen hebben onderling afgesproken dat



asielzoekers in het eerste land van aankomst in Europa asiel moeten aanvragen en, na erkenning als vluchteling, eerlijk verdeeld zouden moeten worden over de andere lidstaten. Omdat aan het eerste deel van de afspraak strak de hand wordt gehouden, terwijl het tweede deel nauwelijks van de grond komt, zit Griekenland met de zorg voor een enorm aantal asielzoekers en vluchtelingen. De huidige Griekse regering neigt naar extreem rechts, zeker waar het gaat om migratie. Asielzoekers worden gehuisvest in grote kampen, vroeger in tenten en nu in containers. Ze krijgen daar voorgekookte maaltijden en een kleine maandelijkse toelage voor andere kosten. Alleen is die maandelijkse toelage het laatste half jaar niet uitbetaald... Het leven in de kampen is niet ideaal, er wordt Faberiaans weinig gedaan om het leven dragelijk te maken. Voor vrouwen en meisjes is het nog moeilijker omdat de meeste asielzoekers in het kamp alleenstaande mannen zijn. De Grieken die ik spreek, spreken er schande van dat hun overheid de vluchtelingen zo in de steek laat. Veel Grieken steken zelf hun handen uit de mouwen en zijn blij met het soort initiatieven dat Naomi hier ontwikkelt.

Wat het mij brengt

Rust. Mijn enige verantwoordelijkheid is mijn werk voor Casa Base en dat is intellectueel niet heel uitdagend. Dat maakt dat dit een fijne onderbreking is van de sleur, de opstapeling van activiteiten en aandachtsvragers in Nederland.

En dat is hoe volgens mij een sabbatical eruit zou moeten zien.

Ik ervaar voldoening. Iets afleveren waar het leven hier beter van wordt. In elk geval voor de medewerkers van Casa Base en daarmee indirect voor de mensen in het vluchtelingenkamp. Ik voel mij bevoorrecht dat ik de luxe heb om een paar maanden onbetaald verlof te nemen om dit te doen. En het stemt me dankbaar om te zien dat er zoveel mensen zijn die niet alleen maar aan zichzelf denken. Ik vind hier dus zeker wat ik zocht en ga eind juni vol energie terug naar huis.

Waarom deze collecte

Mijn werk hier in het Casa Base brengt kosten met zich mee. Ik heb bouw materiaal aangeschaft en ik heb gereedschap laten repareren en aangevuld. Die kosten hoop ik dat jullie, door deze collecte, samen met mij willen dragen.

Einar Folmer

Geef uw bijdrage op bankrekeningnummer NL11
INGB 0000 1314 51 tnv Diaconie
DoReJogemeente, ovv Naomi - Casa Base

FINANCIËN

Het collectiedoel van mei was Vakantiegeld delen.

De gezamenlijke kerken in Amersfoort vroegen u om een deel van uw vakantiegeld over te maken om aan anderen te schenken. Elk bedrag was welkom. Uw gaven waren gul en hartverwarmend.

De penningmeester van de Diaconie heeft € 4.424,55 overgemaakt naar de Diaconie van de Protestantse Gemeente Amersfoort. Uw bijdrage gaat naar adressen die niet zo veel te besteden hebben. Zoals alleenstaande ouders, gezinnen met een minimum inkomen, jongvolwassenen die niet kunnen terugvallen op verzorgers, personen met alleen een AOW-uitkering enz.

Hartelijk dank!

VAN DE DIACONIE OVER COLLECTE JULI 2024

In juli 2024, een jaar geleden, collecteerden we voor Warmis, in La Paz in Bolivia. Daar woont Suzanne, de dochter van Tineke Boudestein en Arriën Kruijt. Suzanne vertelde ons toen in een viering over Warmis: *“Warmis is het woord voor vrouwen in de inheemse Aymara taal. Het is een coöperatie opgericht door en voor vrouwen die slachtoffer zijn geweest van huiselijk geweld. Vrouwen doen in Bolivia meestal geen aangifte van geweld omdat ze onzeker zijn over wat er daarna gaat gebeuren. De belangrijkste motivatie voor onze coöperatie is om elkaar te ondersteunen in het proces van aangifte, rechtszaak en het economisch weer op de been komen.”*

Al eerder ontvingen we foto's en dankwoorden van Warmis. Suzanne was onlangs weer in Nederland, en bracht toen koekjes mee van Warmis, en een mooi certificaat. Zo blijven we met elkaar in contact!



BERICHT VAN DE WESTELIJKE JORDAAN OEVER

Een aantal mensen uit onze gemeente heeft regelmatig contact met Diet Koster, die op de Westelijke Jordanoever woont en werkt, in Kinderhuis Bethanië.

In haar rondzendbrief van mei 2025 schrijft zij:

Hoe langer ik wacht met schrijven, hoe moeilijker het wordt om wat 'zinnigs' over de situatie hier in het land te berichten! Er wordt veel geschreven over Israël, haar gijzelaars en haar ultrarechtse regering, over Hamas en terrorisme, over bombardementen, oorlog, raketten, over sterven en doden! Langzaamaan wordt nu ook verteld over honger, geen water om te drinken, zich te douchen of te wassen, geen medicijnen, geen ziekenhuizen, scholen, universiteiten en nauwelijks meer bewoonbare huizen in Gaza! En eindelijk wordt ook bericht over het geweld en alle angst en onrust in Palestina. Het is allemaal zo droef, zo uitzichtloos - en dat geldt ook voor allen die het - nog - beter gaat.

Gevolg: een gevoel van machteloosheid, van hopeloosheid, van 'resignatie'/op willen geven, geen nieuwsberichten meer willen/kunnen horen, teruggaan in de eigen 'bubbel', waar je je veiliger voelt, een vorm van overleven - maar dan wel met een slecht geweten!

En nadat ik dit hier in Jeruzalem geschreven heb, open ik een flesje bier - ook met een slecht geweten. Het is heel warm vandaag, meer dan 32 graden, ook in Gaza en in Jenin, overall! Maar het helpt niemand als ik het niet drink, dus....

Een vriend hier in Jerusalem, een dichter, Stephan Wahl schreef een tekst, die me sindsdien begeleidt (in het Duits, vertaling van mij!):

"In mijn hangmat
geniet ik van de stralen
van de ondergaande zon

het is dezelfde
in Gaza en Kiew

van haar vele kleuren
kan ik niet zoals gebruikelijk
genieten

ik schaam me een beetje
omdat het me zo goed gaat"

(...) En de 'jongere' volgende generatie droomt verder van 'master' studies of van trouwen (een duur grapje!) of überhaupt studeren! Dat geeft mij, ondanks alle scepsis die ik voel, kracht, veerkracht, sumud/volharding! Dat hebben veel mensen hier - en in Gaza - ondanks alles. En dat verplicht ons, mij, om ook niet op te geven, niet te resigneren en verder te zoeken naar tekens van hoop, van wat kleur in het trieste grijs van alledag! En dat doet me denken aan het versje uit mijn jeugd van Djoeko Postma:

*als de regen grijs is
en de huizen grijs
en de lucht grijs,
wanneer bijna alles grijs is...
dan voel ik me ook grijs
dan trek ik m'n rode jurk aan.*

Een rode jurk: ik ben duidelijk niet de enige, die zo iets nodig heeft. Begin mei organiseerden 50 vredesorganisaties en -initiatieven een conferentie om elkaar moed in te spreken en niet op te geven, ondanks alles!

Diet Koster



GEMEENTENIEUWS

BESTUURLIJKE ZAKEN

Zondag 25 mei was de bevestigings- en intrededienst van onze nieuwe predikant Hannah Westerink. De kerk zat helemaal vol met gemeenteleden, gasten van Hannah en vertegenwoordigers van andere kerken. Hannah werd bevestigd door ds Evert Jan Veldman. Hannah sprak in haar overweging over Johannes 21:1 - 14, waar de discipelen zonder tweemaal na te denken hun net gevangen vissen

delen met de man op de oever. De man die ze niet kennen, maar wel vertrouwen, omdat ze Jezus in hem herkennen. Hannah sprak over haar verlangen om in Amersfoort de verbinding met de ander aan te gaan. Ze spoorde de gemeente aan om vaker naar de ander te luisteren, écht te luisteren. Wat heeft de ander nodig, zonder dat je het antwoord voor hen invult?

Na de dienst waren er toespraken, onder andere van de classispredikant Trinette Verhoeven, van Klaas van der Horst van de Algemene Kerkenraad van de PGA, en van studievrienden.

Daarna was er een receptie met veel gezelligheid en lekkere hapjes. Dank aan onder andere Ellen van Drie, Anneke Boswinkel en Joke Heijblok. En verder aan veel anderen die hielpen met de stoelen, de boodschappen, het gebak, de ontvangst en daarna de afwas.



Onze nieuwe penningmeester Arriën Kruyt is nu tekenbevoegd voor de rekeningen. Dat betekent dat jullie je declaratie vanaf nu aan hem kunnen geven. Hij zal op vaste momenten (dus niet per se iedere week) voor de betalingen zorgen. Het team mensen dat bij toerbeurt de wekelijkse Johannesmail verzorgt, gaat voorlopig door met hun werk. Veel dank aan coördinator Hetty Deelstra en de verzenders Daan Gutter, Paul van der Harst, Renske van Berkel en Johan van der Waal. Het wekelijkse werk gebeurt anoniem, maar de kerkenraad wil hun namen graag even noemen! De kerkenraad ondersteunt onze nieuwe predikant Hannah Westerink zoveel mogelijk in haar kennismakings- en inwerkproces. We hebben van de contactleden namen

doorgekregen van mensen die graag bezoek zouden willen hebben. Dank daarvoor. Als iemand bezoek wil krijgen, kan hij natuurlijk zelf ook contact met de predikant opnemen. Zie voor haar contactgegevens achterin de Johannesbrief.

De kerkenraad heeft gesproken over het laten ontwerpen van een nieuwe website. De huidige functioneert op zich goed, maar is toe aan een make-over. We bespraken zoals gebruikelijk de diensten van de afgelopen maand. Sinds de oproep in de vorige Johannesbrief hebben nieuwe vrijwilligers zich gemeld. Fijn! Het seizoen 25-26 begint op 14 september a.s.

En dan: in deze Johannesbrief lezen jullie het laatste stukje van Elise Folmer als begeleider van Supertwien. Vanaf deze zomer neemt onze predikant dit werk over. Elise, veel dank voor je inzet voor de jongeren van Supertwien!



Laura van Rossum du Chattel, secretaris
Wil je iets zeggen of vragen over het werk van de kerkenraad? Neem dan contact op met de secretaris, secretaris@johanneskwerk.nl of 06 1587 5667.

IN DE DONKERE KAMER

*Ik herinner mij de hand
die mij leidde,
stil en zeker,
door de poort van een prieel
naar de kamer zonder vorm.*

*Geen licht, geen kleur, geen grens,
alleen de adem van het Al,
de omhelzing van het Ene.*

*Ik ging zitten
en spreidde mijn armen-
niet als iemand die ontvangt,
maar als iemand die is.
Ik draaide...
niet ik, maar Wij.
Niet beweging, maar Oorsprong.*

*Er was geen ik meer,
geen tijd, geen dood.
Er was niets,
en dat niets was Alles*

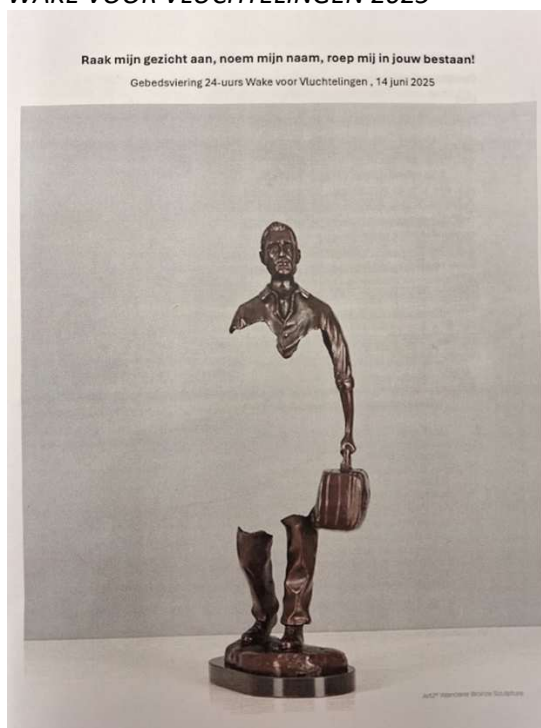
*In deze duisternis
vond ik mijn ware licht:
de Seelengrund,
waar God en ziel
onuitspreekbaar één zijn.*

*En nu,
wanneer ik ademhaal,
wanneer ik stil ben,
wanneer de wereld mij verliest,
vind ik opnieuw
die heilige kamer in mij.*

*Altijd en overal
is Zij daar.
Zwijgend.
Aanwezig.
Ik hoef slechts te zijn.*

Roland Loos & Mia

WAKE VOOR VLUCHTELINGEN 2025



Voor het vierde jaar op rij was er op 14 en 15 juni een Wake voor Vluchtelingen in de Johanneskerk. De opzet is inmiddels bekend: een etmaal lang worden tijdens meditatieve momenten de namen van de vluchtelingen genoemd die aan de Europese grenzen zijn omgekomen. Voor hen wordt een lichtje aangestoken om ze te gedenken. Zo hebben we het dit jaar ook gedaan. Tien verschillende geloofsgemeenschappen hebben de Wake uitgevoerd, waarbij ze elkaar aflosten. Het is inmiddels een echt oecumenisch initiatief van vrijwilligers uit de Adventkerk, de St. Ansfridusparochie, het Apostolisch Genootschap, de Avondgebedgroep Amersfoort, de Basisgroep de Keerkring, de Bergkerk, de Fonteinkerk, de Johanneskerk, de Oud-Katholieke Kerk, en de Ruimteviering. Ook Amnesty Amersfoort doet al jarenlang mee. De Raad van Kerken ondersteunt het geheel van harte.

Bij de start, zaterdag 14 juni om 12:00 uur, was de gemeente Amersfoort vertegenwoordigd door wethouder mw. Micheline Paffen-Zeenni. Zij las een gedeelte van de namen voor en er was ook gelegenheid om met haar en met elkaar in gesprek te gaan. Mw. Paffen vertelde gedreven over haar eigen motivatie bij haar werk als wethouder met 'diversiteit' in haar portefeuille.



De Wake sluit aan op de landelijke Nacht van de Vluchteling. In zes grote steden wordt een sponsorwandeling georganiseerd om aandacht en geld voor vluchtelingenwerk te vragen. Dit keer was er een 40 km-route van de stad Utrecht naar Amersfoort. Het laatste stuk van de wandeling voerde langs de Johanneskerk waar op dat moment de Wake nog gaande was. De Amersfoortse Raad van Kerken deelde bij onze kerk aan langslopende wandelaars een waxinelichtje uit met een bemoedigend kaartje. Verschillende wandelaars kwamen ook binnen even bij de Wake kijken. Het was bijzonder dat we dit jaar de beide evenementen zo op elkaar konden afstemmen!

Ds. Hannah Westerink sloot de Wake zondagmiddag om 12 uur af met het voordragen van het prachtige gedicht 'hoeft een naam iets' van Tsead Bruinja.

Met onderstaand gedicht sloot ds. Hannah Westerink de Wake voor Vluchtelingen 2025 af.

hoeft een naam iets?

*elke naam moet ten minste
een keer worden gespeld op het gemeentehuis
vreugdevol door een ouder die met die naam
een geloof een held een vriend of een familielid
in leven houdt*

*elke naam moet minstens vierduizend keer
worden geroepen vanuit een halfopen buitendeur
terwijl de warme lucht van het avondeten door een keukenraam
een koude kinderneus inkrult*

*alle namen horen zeker vijf maal op het puntje
van de tong van een beste vriend te liggen bij de vraag
naar wie zijn of haar beste vriend is
en waarom*

*geen één naam verdient het om ongefluisterd te blijven
en niet via het oor van een geliefde
buitengewoon vaak de buik van die ander
te kriebelen*

daar zijn namen voor gemaakt

*namen horen een leven lang mee te gaan
en met een heel leven weet u heel goed
wat ik bedoel*

*namen mogen alleen langzaam verdwijnen uit onze gedachten
en niet voordat ze een afscheidsdansje hebben gemaakt
op onze bevende lippen*

*er is geen enkele reden om de naam
van een muur te schroeven*

*als die naam niet een nieuw huis
te wachten staat*

want een naam wil leven

*Tsead Bruinja, 27 januari 2020
In opdracht van Kamp Westerbork geschreven*

*De Stuurgroep vreest en voorziet dat er volgend jaar weer een Wake zal moeten worden gehouden...
Namens de Stuurgroep, Dineke Spee*

EO JONGERENDAG

Zaterdag 24 mei was het zover: Mirthe, Luca en Elise vertrokken in een stampvolle tourbus vanuit Amersfoort naar Rotterdam Ahoy. Het OV reed niet die dag (wanneer wel?) dus we waren blij dat we met de bus konden meereizen, samen met 250 jongeren uit Amersfoort.



Veel verwachtingen van de EO jongerendag hadden we niet. We dachten aan véél jongeren, muziek en optredens. Ik weet nog dat vroeger erg veel klasgenoten van het Corderius College naar deze dag gingen en er met zulke lovende woorden over praatten, dat ik het ook altijd graag "een keer wilde meemaken". Mirthe en Luca deelden deze ervaring en nieuwsgierigheid, en vandaag was dan onze kans! Helaas waren andere leden van Supertwien niet beschikbaar die dag.

Onze verwachtingen kwamen allemaal wel uit! De zaal van Rotterdam Ahoy zat vol met zo'n 15.000 christelijke jongeren. Het aantal is moeilijk voor te stellen, maar het zijn echt veel tieners bij elkaar. Het thema van deze editie, All About JEZUS, kwam uitgebreid aan bod. Iets té, als je het mij vraagt. Verschillende sprekers vertelden over hun eerste ontmoetingen met Jezus en baden dat wij allemaal Jezus mochten zien en ontmoeten vandaag. Daarna werden

verschillende worship nummers luidkeels meegezongen door alle tieners, met twee armen in de lucht. Wij kenden de sprekers niet, de (schijnbaar) hele bekende bands en artiesten niet, konden de lyrics niet meezingen en voelden ons niet helemaal thuis in de teksten. Desondanks was het heel bijzonder en keken we onze ogen uit naar de indrukwekkende optredens, lichtshows, vuurwerk en de hele sfeer.

Mirthe zei: "Ik had niet verwacht dat de hele dag over het geloof ging, zelfs de muziek was religieus, maar op een moderne manier waardoor het jongeren aansprak". Luca verbaasde zich dat het zo druk was met bijna alleen maar leeftijdsgenoten. "De gezellige sfeer en de grote groep jongeren vond ik het leukst".



Ik ben blij met de mooie dag die ik heb beleefd met Mirthe en Luca, de gesprekken en hun gezelligheid. Het was een unieke ervaring.

Elise Folmer

De troostzoekers

Zoals geluk gevaarlijk is voor wie er spaarzaam mee omgaat,
voor wie niet-leven een koud kunstje werd, voor wie hier binnenkomt
en twijfelt aan alles wat mooi is, twijfelt aan zijn plek in de wereld,
voor wie eindeloos teert op het verlangen naar beterschap,

voor wie niet breekbaar wil zijn net zo min als populierensterk
en wie mij raakt geef ik de wind, voor wie met een bevel tot
omhakken in de hand rillerig plaatsneemt of juist wil opbloeien
en zie me, voor wie alleen wil zijn maar het niet langer meer kan.

Zoals geluk gevaarlijk is voor hen die het niet kunnen delen,
voor wie wel glimlacht maar de snik onzichtbaar en hoog in
de keel heeft, voor wie alles verloor waar hij van hield, voor hen die
de koek uit de mond sparen en altijd andermans honger stillen,

voor wie weerloos omgaat met de dingen, voor wie iedere
avond zichzelf het donker van zijn kop injaagt, voor wie de hoop
heeft opgegeven als een zieke kameraad, voor wie van alles denkt
maar te weinig uitspreekt, voor wie moe is maar niet meer

in slaap komt en eeuwig ligt te woelen, voor hen die willen leunen,
voor wie onder de mensen wil zijn als onder een warme deken,
voor wie niet weet wie hij is en altijd onzeker, we zijn de leegte,
zeggen we, we zijn de leegte en weten niet hoe ons te vullen.

Zoals geluk gevaarlijk is voor de roekeloze, voor wie verstrikt zit
in eigen-ik, voor wie de weerloosheid weg-eet, koopt, slikt, voor wie
zichzelf bezeert omdat een ander het niet meer doet, voor wie
stemmen hoort maar zelden een lief woord, voor wie bang is om

verlaten te worden en in een leeg huis thuis te komen, voor wie zélf
uit voorzorg iedereen verlaat, voor wie weet dat het hart op vele
manieren kan breken en vergeet dat het ook op vele manieren
weer kan helen, voor wie en voor iedereen is hier de plek.

Lucas Rijneveld

Dit gedicht werd door de lector voorgedragen tijdens de dienst van Maaïke de Jong, op 1 juni jl.

INTERVIEW MET ARRIËN KRUYT

De aanleiding voor een gesprek met Arriën Kruyt is dat Arriën in maart dit jaar penningmeester van de Johanneskerk is geworden, en dus lid van de Kerkenraad. Deze functie is nieuw voor hem, maar Arriën is een goede bekende en al jaren betrokken bij veel zaken rond de Johanneskerk. Tijdens het gesprek wordt steeds duidelijker dat de kern van zijn betrokkenheid, in de kerk maar zeker ook in zijn werkzame leven en eigenlijk zijn hele leven, te herleiden is naar het gezin waar hij opgegroeide. Die inspirerende basis voedde en vormde hem en heeft als vanzelfsprekend richting gegeven aan de keuzes in zijn leven, met name zijn maatschappelijke betrokkenheid bij mensen die dreigen in de verdrukking te komen.

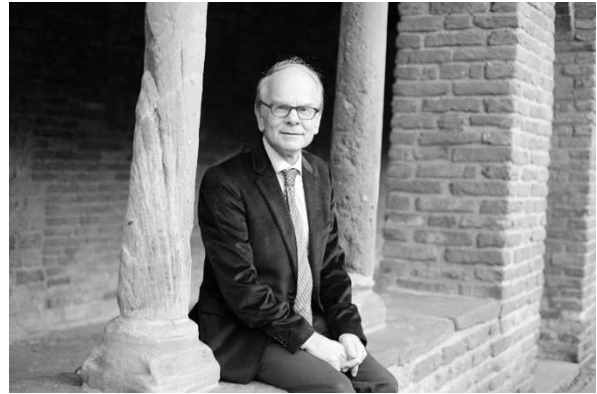
Arriën komt uit een NS/Spoorweg familie, geboren in Utrecht, maar vervolgens vele keren verhuisd, Rotterdam, Breda, omdat zijn vader dan een andere standplaats kreeg toegewezen. Heel gewoon in die tijd. Het was een écht Remonstrants gezin en op mijn wat vragende blik, voegde Arriën eraan toe, dat boete doen en schuldgevoel niet zo aanwezig was, dat er veel waarde werd gehecht aan je plicht in de samenleving en zorgen voor wie het minder goed had. Hij voelde zich van kleins af aan heel vertrouwd met deze levenshouding, maar heeft zich later ook verdiept in oecumene en is in Taizé geweest.

In het gezin moesten alle kinderen voor zichzelf kunnen zorgen. Voor Arriën was dat geen probleem, hij leerde makkelijk en was een gretige leerling. Na gymnasium B (*'snap eigenlijk niet waarom ik geen A heb gedaan'*) volgde een rechtenstudie. Met zijn grote nieuwsgierigheid en behoefte aan kennis ontwikkelde hij zich verder in zijn vakgebied en interesses. Hij werd al snel een zgn. 'eenpitter' (nu ZZP-er), en dat was hem op het lijf geschreven. Hij stortte zich op opdrachten binnen verschillende

organisaties met samenwerken én resultaat als belangrijke doelen. Op deze manier was hij betrokken bij verschillende werkvelden. Hij benadrukt dat hij veel dingen heeft gedaan samen met anderen, vaak was hij wel de voortrekker. In zijn verhaal blijkt steeds weer zijn

grote betrokkenheid bij organisaties die opkomen voor vluchtelingen, werkmattig en in zijn vrije tijd.

Daarnaast was hij jaren voorzitter van een volleybalvereniging en zijn 'OV-hart' heeft er mede voor gezorgd dat hij ook jaren voorzitter is



geweest van reizigersvereniging Rover. Hij vat het samen met *'ik kan goed organiseren en dat helpt om complexe zaken aan te pakken en op te lossen'*.

In de tijd dat hij wethouder was in Amersfoort heeft hij vele organisaties en nog meer mensen leren kennen, een heftige tijd (*'je staat altijd aan'*). Ook in de Johanneskerk heeft hij veel taken gehad, maar....penningmeester zijn vraagt weer andere vaardigheden dan een financiële functie in een 'gewoon bedrijf'. Het lijkt hem niet moeilijk, maar moet zich er wel goed in verdiepen. Samen met de boekhouder Jan Nienhuis heeft hij er alle vertrouwen in. De Johanneskerk is belangrijk voor Arriën, inspiratie, de contacten, het diaconale element, inspanningen voor de Irakese Jongeling, enz. Samen met Tineke, zijn vrouw, geven ze handen en voeten aan hun idealen en overtuigingen. Het is mooi om te zien hoe trots hij is op hun 3 kinderen, duidelijk ook weer opgegroeid op remonstrantse bodem. Ook zij hebben de medemens vol in het vizier.

Gezin, werk, kerk, bestuursfuncties,is er nog wat vrije tijd over?

Die is er zeker, want door goed organiseren én een grote dosis energie, is er ruimte voor lezen in verschillende talen, elke dag zwemmen, wandelen, poëzie, liefde voor Griekenland, rondbrengen Johannes Brief, logeren van kleinkinderen, enz.

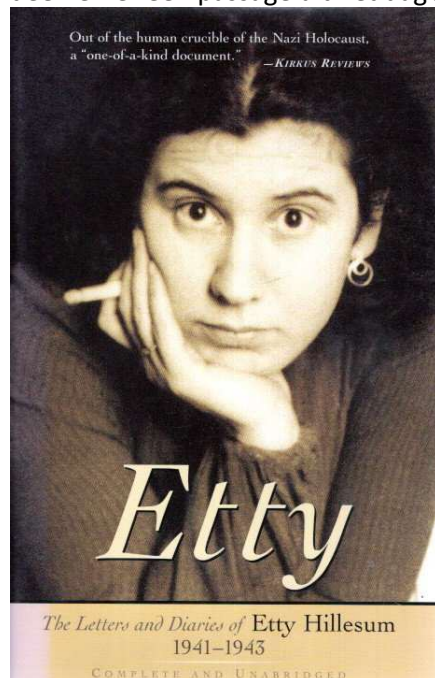
Het is te veel om in dit stukje alle activiteiten, waar Arriën zich aan verbonden heeft, te noemen. Wel wordt duidelijk dat ze zijn gekozen en gevoed door niet aflatende betrokkenheid bij mensen, die wel een steuntje in de rug kunnen gebruiken, juridisch, financieel, luisterend oor, netwerkend of nog anders. Zoals hij het zelf benoemde: *'het wordt allemaal gevoed door mijn diaconale hart'*. Mooier kan ik het niet zeggen.

En toen ging deze energieke en gretige man van 78 vrolijk op de fiets naar de volgende activiteit, de Johannesmaaltijd (daarna nog gevolgd door de Kerkenraadsvergadering). Dank Arriën voor dit ontspannen en heel interessante inkijkje in je leven!

Trudy Leeuwendal

ETTY HILLESUM (3)

Met een leeskring georganiseerd door het Etty Hillesum centrum in Deventer, lezen we op dit moment nagelaten geschriften van Etty Hillesum. Voor elke bijeenkomst kiest elke deelnemer een passage uit het dagboek.



Hieronder een toelichting over mijn keuze uit het dagboek van maandag 8 december 1941. In deze periode in het dagboek spreekt Etty over de rust in zichzelf, die ze soms ervaart als een enorme wijdheid zoals die van een rivier, van een landschap. Ze beschrijft hoe ze momenten van rust ervaart. Momenten die kalm als een gladde vlakte zijn maar die tegelijk ook verbonden zijn met hollen, spelonken en diepte. Ze schrijft dat ze zich moet verzetten opdat de kille momenten de weidse momenten niet wegduwen, niet mogen doen vergeten. Ze

verlangt ernaar de gespletenheid te overbruggen en vraagt God om een groot en ongedeeld gevoel van bereidheid en liefde.

Dan schrijft ze een gedicht:

*Lieve haard, grauwe dag,
jengelende buik, wollen jurk,
smalle sterke hand,
werkelijkheid
achter deze zichtbare werkelijkheid
en daar weer een werkelijkheid achter,
nooit te grijpen,
altijd vluchtende.*

*Je toch concentreren
en bestuderen en vastgrijpen
de meest zichtbare werkelijkheid
en deze afdwingen
de ware werkelijkheid
die zij verbergt.*

Achter haar bureau vanuit haar kamer in Amsterdam beschrijft ze de materiele wereld om zich heen, de zichtbare alledaagse wereld: haar hand die schrijft, smal en sterk, de haard, haar kleren, de donkerte van een winterdag etc. Dan zoekt het gedicht verder naar de ongedeelde laag onder de laag, naar het bijzondere van de alledaagse dingen en de tekst roept op om ernaar te blijven zoeken ook als we het niet vast kunnen pakken, het vanaf ons af beweegt, wegvlucht zelfs. Steeds op zoek naar de diepste laag, de grond onder al het bestaan.

Vriendelijke groeten
Frans van den Akker

ACTUALITEITEN

VAN DE FILOSOFIE LEESGROEP

Op 30 juni filosoferen we voor de 2^e keer over 'In alles tot het uiterste', een beschrijving van leven en denken van Simone Weil. Een filosofe die radicale keuzes maakte in de eerste decennia



van de vorige eeuw. Woorden en daden vielen in haar leven samen. We bespreken het laatste deel van het boek op 14 juli.

In de Johannesmail volgt daarna een bericht over een nieuw thema of boek.

Informatie bij Dineke, d.spee@hetnet.nl

VROUWENGROEP 60+

De vrouwengroep 60+ komt bij elkaar op vrijdag 18 juli bij Noor Naaborgh (Elzenburg 30).

ZOMERUITJE 2025

Het zomeruitje is dit jaar op donderdag 24 juli. Het uitje is bedoeld voor iedereen die een paar uur gezellig wil doorbrengen met gemeenteleden. We beginnen om 11 uur met koffie in de tuin van Laura, Borgesiuslaan 43 Amersfoort. Daarna vertrekken we naar de Eemhoeve in Bunschoten (ca 10 km afstand). Dit is een schitterende boerderij/horeca op een mooi terrein, waar we kunnen rondlopen om van alles te bekijken. Zie www.eemlandhoeve.nl. We krijgen daar een lunch (soep, broodjes, toetje, drankje). De kosten bedragen ca 15 euro

en de kerkenraad betaalt een heel klein beetje mee. Zijn de kosten een bezwaar, neem dan contact op met de diaconie. Het duurt natuurlijk nog even voordat het 24 juli is, maar je kan je vast opgeven bij Tineke Boudestein, acboudestein@hotmail.com, of 06 1053 1458. Sluitingsdatum voor opgeven is 10 juli. Graag ook doorgeven of je vervoer nodig hebt, of je iemand mee kan nemen, en of je dieetwensen hebt.

Laura van Rossum du Chattel en Tineke Boudestein

Het onderwerp wordt later toegestuurd.

MUTATIES

Mevr. H. Westerink (predikant): op 2025-06-10 ingeschreven als nieuw lid.

Meer informatie is te verkrijgen via jan.r.nienhuis@gmail.com en j.j.waal1964@gmail.com.

Ik ben een huis gebouwd op u
Op uw woorden en uw kerk
Een stevig huis een fundament
Het resultaat van al uw werk

Geen storm blaast mij omver
Geen vuur verteert mijn fundament
Ik blijf onwrikbaar voor de zee
Ben sterker dan elk element

Maar nu ik al die jaren sta
En ik de wereld beter ken
Vraag ik mij steeds meer af
Of dit het huis is wie ik ben

Ik haal mijn deuren van het slot
En zet de ramen wagenwijd
Zodat een frisse lentewind
Zich in mijn ziel en lijf verspreidt

En ik verbouw wat mij benauwt
Hervorm uw woorden tot een lied
En bouw opnieuw mijn huis weer op
Met liefde die de ruimte biedt.

Gerard Dummer



Ruth Padilla DeBorst



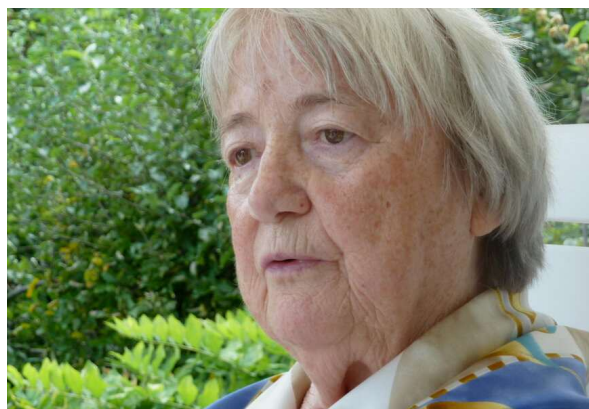
Paul Tillich



Gustavo Gutiérrez



Dorothee Sölle



Luise Schottrof

VASTE ADRESSEN

KERKGEBOUW: JOHANNESKERK

Westsingel 30, 3811 BB Amersfoort (tussen Gemeentehuis en St. Jorisplein).

Per bus: halte Stadsring of Varkensmarkt.

Beheercoördinator: J. Nienhuis

Website: www.johanneskerk.nl

Beheer website: K. Meinema

DIACONIE

Contactpersonen

Mw. J. Maris

Mw. D. Spee

Penningmeester

Vacant

Rekeningnummer: NL11 INGB 0000 131451 t.n.v.

‘Diaconie van de Dorejo gemeente te Amersfoort’

PASTORAAT

PREDIKANT

Mw. Ds. H. Westerink

LEDENADMINISTRATIE

Dhr. J. Nienhuis

Johan van der Waal

SECRETARIAAT KERKENRAAD

Mw L. van Rossum du Chattel

AUTODIENST

Coördinator: dhr. R. Meijer

Graag aanmelden vóór vrijdagavond voorafgaand aan de dienst.

JEUGD- EN JONGERENWERK

Supertwien: Elise Folmer

Kinderkring: Geertrui Meinema

REDACTIE JOHANNESBRIEF

Mw. A. Rosbergen

Mw. L. van Rossum du Chattel

Mw. T. Leeuwendal

ORGANISTEN

vacant

INLEVEREN KOPIJ

Johannesmail

Johannesmail verschijnt wekelijks. Kopij donderdag vóór 12.00 uur naar: johannesmail@johanneskerk.nl

Contactpersoon: Hetty Deelstra, 06 37349504

PENNINGMEESTER

Penningmeester Stichting Johanneskerk

Dhr. Arriën Kruyt

IBAN: NL 83 TRIO 0320 8123 67 t.n.v. Stichting Johanneskerk.

KERKDIENSTEN

In juli en augustus staan de vieringen in het teken van 'in gesprek over bevrijding'. Elke keer lezen we een tekst van een (bevrijdings)theoloog en gaan we daarover in gesprek.

Op maandagochtend vooraf (10.00–11.00 uur, uitloop tot 11.30) denken we samen na over de tekst voor zondag.

*Aanmelden is niet nodig. Wil je de tekst vooraf lezen? Mail naar predikant@johanneskerk.nl.
Let op: wijzigingen mogelijk.*

Zomerviering 6 juli - Hannah Westerink, organist Frank Odding

Thema: Bevrijding door verbeelding: "Wat zou moeten zijn". Tekst: Lukas 4 (hervertelling door Ruth Padilla DeBorst). Gesprekspartner: Ruth Padilla DeBorst. Samen voorbereiden: maandag 30 juni van 10.00-11.00 in de Johanneskerk

13 juli - ds. Arend van Baarsen, organist Mieke Breij

Arend van Baarsen is remonstrants predikant met een bijzondere opdracht voor het Leids Universitair Medisch Centrum. We lezen het verhaal over de barmhartige Samaritaan.

Zomerviering 20 juli - Hannah Westerink, organist Jan Meurs

Thema: Vervreemding en Hereniging
Tekst: Romeinen 5 : 12-21. Gesprekspartner: Paul Tillich. Samen voorbereiden: maandag 14 juli van 10.00-11.00 in de Johanneskerk

Zomerviering 27 juli - Hannah Westerink, organist Jan Meurs

Thema: De bevrijding van de blindgeborene
Tekst: Johannes 9: 1 - 41 en Efeze 5: 8 - 14
Gesprekspartner: Gustavo Gutiérrez
Samen voorbereiden: maandag 21 juli van 10.00-11.00 in de Johanneskerk

3 augustus - ds. Monique van Zoest, organist Erik Heijerman

Monique van Zoest was tot aan haar recente pensionering docent Godsdienst/
Levensbeschouwing in het Voortgezet Onderwijs en is nu nog als pastor werkzaam voor Vrijzinnig Nederland, afd. Rhenen.

Zomerviering 10 augustus - Hannah Westerink, organist wordt later bekend gemaakt

Thema: "Een huis voor alle mensen"

Tekst: Exodus 20: 1 – 21. Gesprekspartner: Dorothee Sölle en Luise Schottroff Samen voorbereiden: maandag 4 augustus van 10.00-11.00 in de Johanneskerk

17 augustus - mw. Etje Verhagen-Krikke, organist Gert Muts

Etje Verhagen is geestelijk verzorger en psycholoog in een eigen praktijk in Zwolle en remonstrants voorganger.

24 augustus ds. Paul van der Harst, organist wordt later bekend gemaakt

Als je valt hoop je dat iemand je opvangt. Als je iemand op wilt vangen hoop je dat je tijdig en kundig ter plaatse kunt zijn. Dat geldt voor mensen onderling. Dat geldt ook tussen God en mens.

31 augustus - ds. Wytske Dijkstra, organist Erik Heijerman

Wytske Dijkstra is vrijgevestigd predikant in Zeist. Zij studeerde eerst Nederlandse taal- en letterkunde in Utrecht. Later volgde zij opleidingen aan het remonstrants seminarium en aan het opleidingsinstituut van de Vrijzinnigen Nederland.

7 september- ds. J van Aller, organist Frank Odding

drukwerk

Aan de heer / mevrouw
